

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI

PRIJEDLOG
ZAKONA O DJELATNOSTIMA U ZDRAVSTVU
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA

Zagreb, lipanj 2009.

PRIJEDLOG ZAKONA O DJELATNOSTIMA U ZDRAVSTVU

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. Ustava Republike Hrvatske.

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Hrvatski sabor 17. srpnja 2003. godine donio je Zakon o liječništvu, Zakon o lječarništvu, Zakon o stomatološkoj djelatnosti, Zakon o medicinsko-biokemijskoj djelatnosti te Zakon o sestrinstvu, koji su stupili na snagu 6. kolovoza 2003. godine („Narodne novine“, br. 121/03). Navedenim zakonima uređeni su pojam, ustrojstvo i uvjeti za obavljanje navedenih djelatnosti koje su sastavni dio zdravstvene djelatnosti od posebnog interesa za Republiku Hrvatsku.

Hrvatski sabor je 3. listopada 2008. godine donošenjem Zakona o fizioterapeutskoj djelatnosti i Zakona o primaljstvu („Narodne novine“, br. 120/08) uredio sadržaj, način i uvjete za obavljanje i tih djelatnosti u zdravstvu.

Predloženim zakonom uređuje se sadržaj i način djelovanja, standard obrazovanja, uvjeti za obavljanje djelatnosti, dužnosti, kontrola kvalitete i stručni nadzor nad radom sanitarnih inženjera, stručnih prvostupnika radiološke tehnologije, stručnih prvostupnika radne terapije i stručnih prvostupnika medicinsko laboratorijske dijagnostike, kako bi se na taj način reguliralo djelovanje svih struka u zdravstvu.

• Djelatnost sanitarnih inženjera

Jedan od osnovnih ciljeva Svjetske zdravstvene organizacije jest promocija i poboljšanje prehrane stanovništva, uvjeta stanovanja, sanitarnih uvjeta, rekreacije, ekonomskih i radnih uvjeta, te drugih oblika higijene okoliša što je i istaknuto i njenim Statutom.

Kako bi se omogućilo ostvarenje navedenog zadatka, Svjetska zdravstvena organizacija pristupila je zajedno s Fondom za djecu Ujedinjenih naroda (UNICEF), u sklopu globalnog projekta za očuvanje zdravlja okoliša, kreiranju odgovarajućeg profila stručnjaka koji bi se mogli nositi s tim, sve težim problemom čovječanstva.

Zajednički komitet za zdravstvenu politiku WHO/UNICEF (Joint Comitee for Health Policy) izradio je studiju koja je istakla neizmjeran značaj u prihvaćanju odgovornosti zdravstvenih službi prema zdravlju okoliša, što se očitovalo izgradnjom novih struktura unutar zdravstvenih službi, osposobljavanjem i postavljanjem specijaliziranih stručnjaka za očuvanje zdravlja okoliša, među kojima i sanitarnih inženjera i tehničara, sposobnih da provedu odgovarajuću akciju u okolišu, te surađuju s vladinim i nevladinim organizacijama koje sudjeluju u provođenju javno-zdravstvenog interesa populacije.

Stručni komitet za sanaciju okoliša (Expert Comitee for Environmental Sanation, ECES) na svojoj je konferenciji, još 1951. godine, donio zaključak o tome da je nužno ustrojiti profesionalno sanitarno inženjerstvo, jer sanacija terena uključuje različite inženjerske tehnike i postupke kako bi se omogućio željeni pozitivan učinak na zdravlje pučanstva.

Tako se od polovine prošloga stoljeća pristupilo obrazovanju prvo sanitarnih tehničara, od 1968. godine sanitarnih inženjera, od 1990. godine diplomiranih sanitarnih inženjera, a od 2007. godine i magistara sanitarnog inženjerstva.

Bit zvanja djelatnika sanitarnog inženjerstva (sanitarnog tehničara, sanitarnog inženjera – bacc.sanit.ing., diplomiranog sanitarnog inženjera, odnosno magistra sanitarnog inženjerstva) tako postaje očuvanje i unapređivanje zdravlja pojedinca, obitelji i društva, te prevencija bolesti, koja se obavlja primjenom mjera za održavanje higijensko-sanitarnog i epidemiološkog nivoa u radnoj i životnoj okolini ljudi.

U suradnji s drugim zdravstvenim profilima trebaju uočavati, definirati i sanirati čimbenike okoline koji mogu štetno djelovati na zdravlje pojedinca i širu zajednicu, provoditi opće i ciljano zdravstveno prosvjeđivanje pučanstva s ciljem unapređivanja zdravlja šire populacije.

Sve navedeno ukazuje da su sanitarni inženjeri zdravstveni radnici te je s tim u vezi nužno potrebno propisati uvjete za obavljanje njihove djelatnosti.

• Medicinska radiološko- tehnološka djelatnost

Prema popisu u bazi podataka Registra zdravstvenih radnika Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo na dan 14. studenog 2008. godine na području Republike Hrvatske u cjelokupnom sustavu zdravstva u radiološko-tehnološkoj djelatnosti radi 1133 zdravstvenih radnika. Od toga broja najzastupljeniji su inženjeri medicinske radiologije kojih ima 1103. Medicinska radiološko tehnološka djelatnost obuhvaća radiološku propedeutiku, uporabu tehnika slikovnog prikaza, uporabu radiološke, radioterapijske i nuklearno medicinske opreme i sredstava, zaštitu od zračenja, optimizaciju doze, kliničku odgovornost, organizaciju djelatnosti i materijalno poslovanje, procjenu i kontrolu kvalitete, edukaciju i podučavanje. Veliki broj čimbenika utječe na zahtjeve koje medicinske radiološko-tehnološke skupine trebaju ispuniti. Ti čimbenici uključuju politiku sustava kvalitete, način zbrinjavanja bolesnika, dosljedno provođenje mjera zaštite od zračenja, testiranje opreme, održavanje i servisiranje opreme, dijagnostički i terapijski protokol, praćenje procesa te analiziranje procesa.

Medicinska radiološko-tehnološka djelatnost u Republici Hrvatskoj nije zakonski regulirana što znatno utječe na stanje u praksi, u uvođenju i provedbi sustava kvalitete, kao i na zapošljavanje, osobito u području nuklearne medicine.

Zbog svega navedenog, nužnim se ukazuje donošenje zakona kojim će se urediti djelovanje medicinske radiološko-tehnološke struke, standard njezinog obrazovanja i uvjeti za obavljanje te djelatnosti.

- **Djelatnost radne terapije**

Radni terapeuti su profesionalna skupina u zdravstvu u Republici Hrvatskoj koji provode radnu terapiju. Radnoterapijska djelatnost obuhvaća procjenu i analizu izvođenja aktivnosti dnevnog života, kao i sposobnosti i vještina te okolinskih čimbenika nužnih za izvođenje aktivnosti dnevnog života. Radna terapija uključuje brojne terapijske postupke u obliku promicanja, uspostavljanja, obnavljanja, održavanja i /ili modificiranja izvođenja svakodnevnih aktivnosti čija je izvedba onemogućena problemima u razvoju, fizičkom ozljedom ili bolešću, starenjem, psihološki, socijalno, kulturno, ili kombinacijom navedenog. Osnovni cilj radne terapije je povećanje samostalnosti u izvođenju svakodnevnih aktivnosti te poboljšanje kvalitete života.

Radna terapija u zdravstvenom sustavu Republike Hrvatske još uvijek nije zastupljena u mjeri u kojoj je to potrebno što je najvećim dijelom rezultat zakonske nereguliranosti.

Podaci Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo pokazuju da je krajem 2007. godine u zdravstvenim ustanovama bilo zaposleno oko 120 radnih terapeuta. U ustanovama socijalne skrbi radi oko 100 radnih terapeuta.

Prema podacima Vijeća radnih terapeuta za Europske države (Council of Occupational Therapists for the European Countries, COTEC 2008.) u 26 zemalja članica radi više od 120 000 radnih terapeuta. Broj radnih terapeuta na 100 000 stanovnika u Sloveniji iznosi 17, Njemačkoj 42, Danskoj i Švedskoj 100, dok su u Republici Hrvatskoj samo 4 radna terapeuta na 100 000 stanovnika. Također, valja istaknuti da od svih članica Europske unije, radna terapija još samo u Republici Hrvatskoj nije zakonski regulirana što znatno utječe na stanje u praksi, osobito na zapošljavanje radnih terapeuta, a samim time i na dostupnost radno-terapeutskih usluga osobama kojima je ona potrebna.

Zbog svega navedenog, nužnim se ukazuje predloženim zakonom urediti i djelovanje radnih terapeuta, standard njihovog obrazovanja i uvjete za obavljanje ove djelatnosti.

- **Djelatnost medicinsko-laboratorijske dijagnostike**

Važećim zakonodavstvom medicinsko-laboratorijska dijagnostička djelatnost regulirana je samo u segmentu medicinsko-biokemijske djelatnosti (Zakon o medicinsko-biokemijskoj djelatnosti).

Navedenim zakonom ne reguliraju se sva ostala područja medicinsko laboratorijske dijagnostike (hematologija, citologija, transfuziologija, patologija, mikrobiologija, imunologija, serologija, molekularna dijagnostika...), a time za brojne djelatnike ove struke (oko 4 800) nisu uređeni standardi i uvjeti za obavljanje ove djelatnosti.

Zbog svih navedenih razloga predloženim se zakonom uređuje sadržaj i način djelovanja, standard obrazovanja, uvjeti za obavljanje djelatnosti, dužnosti, kontrola kvalitete i stručni nadzor nad radom sanitarnih inženjera, stručnih prvostupnika radiološke tehnologije, stručnih prvostupnika radne terapije i stručnih prvostupnika medicinsko laboratorijske dijagnostike.

Odredbe predloženoga zakona koje se odnose na sanitarne inženjere na odgovarajući način se primjenjuju i na sanitarne tehničare, stručne prvostupnike sanitarnog inženjerstva, sveučilišne prvostupnike sanitarnog inženjerstva, diplomirane sanitarne inženjere i magistre sanitarnog inženjerstva.

Zakonske odredbe koje se odnose na stručne prvostupnike radiološke tehnologije na odgovarajući način se primjenjuju i na inženjere medicinske radiologije.

Odredbe zakona koje se odnose na stručne prvostupnike radne terapije na odgovarajući način se primjenjuju i na više radne terapeute te više fizikalne terapeute – smjer radne terapije.

Odredbe zakona koje se odnose na stručne prvostupnike medicinsko- laboratorijske dijagnostike na odgovarajući način se primjenjuju i na inženjere medicinsko laboratorijske dijagnostike, zdravstveno-laboratorijske tehničare, zdravstveno-laboratorijske tehničare sa završenim tečajem iz citodijagnostike-citoskrinere, zdravstveno-laboratorijske tehničare sa završenim tečajem iz transfuzijske medicine, stručne prvostupnike medicinsko- laboratorijske dijagnostike sa završenim tečajem citodijagnostike-citotehnologe ili sa završenim tečajem iz transfuzijske medicine.

Predloženim zakonom za svaku od navedenih struka uređuje se standard obrazovanja, dodatno usavršavanje, uvjeti za obavljanje djelatnosti te dužnosti i odgovornosti zdravstvenih radnika u tim djelatnostima.

Ovim zakonskim prijedlogom uređuje se i osnivanje Hrvatske komore zdravstvenih radnika kao neovisne strukovne organizacije sa svojstvom pravne osobe i javnim ovlastima. Cilj osnivanja Hrvatske komore zdravstvenih radnika kao strukovne samostalne organizacije jest promicanje, zastupanje i usklađivanje interesa zdravstvenih radnika učlanjenih u Komoru kao i skrb nad savjesnim, odgovornim i zakonitim radom istih.

III. SREDSTVA KOJA SU POTREBNA ZA PROVEDBU ZAKONA

Provedba ovoga Zakona neće imati financijski učinak na Državni proračun Republike Hrvatske za 2009. godinu.

Potrebna sredstva za provedbu ovoga zakona koja uključuje osnivanje Hrvatske komore zdravstvenih radnika, iznosila bi oko 20.000,00 kuna. Sredstva osiguravaju Hrvatska sanitarna udruga, Hrvatsko društvo inženjera medicinske radiologije, Hrvatska udruga radnih terapeuta i Hrvatska udruga laboratorijske medicine.

Za provedbu redovitoga stručnog nadzora, putem povjerenstava Komore, kao javne ovlasti Komore, uključujući cca 10 redovitih i 5 izvanrednih nadzora godišnje po pojedinoj djelatnosti, potrebno je u državnom proračunu za 2010. godinu osigurati 80.000,00 kuna, a za svaku sljedeću 160.000,00 kuna.

IV.PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA O DJELATNOSTIMA U ZDRAVSTVU PO HITNOM POSTUPKU

Zbog potrebe usklađenja domaćeg zakonodavstva s propisima Europske unije na području reguliranja djelatnosti u zdravstvu sukladno članku 161. Poslovnika Hrvatskoga sabora predlaže se donošenje ovoga zakona po hitnom postupku.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O DJELATNOSTIMA U ZDRAVSTVU

I. OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje sadržaj i način djelovanja, standard obrazovanja, uvjeti za obavljanje djelatnosti, dužnosti, kontrola kvalitete i stručni nadzor nad radom sanitarnih inženjera, stručnih prvostupnika radiološke tehnologije, stručnih prvostupnika radne terapije i stručnih prvostupnika medicinsko laboratorijske dijagnostike.

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na sanitarne inženjere na odgovarajući način se primjenjuju i na sanitarne tehničare, stručne prvostupnike sanitarnog inženjerstva, sveučilišne prvostupnike sanitarnog inženjerstva, diplomirane sanitarne inženjere i magistre sanitarnog inženjerstva.

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na stručne prvostupnike radiološke tehnologije na odgovarajući način se primjenjuju i na inženjere medicinske radiologije.

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na stručne prvostupnike radne terapije na odgovarajući način se primjenjuju i na više radne terapeute te više fizikalne terapeute – smjer radne terapije.

Odredbe ovoga Zakona koje se odnose na stručne prvostupnike medicinsko-laboratorijske dijagnostike na odgovarajući način se primjenjuju i na inženjere medicinsko-laboratorijske dijagnostike, zdravstveno-laboratorijske tehničare, zdravstveno-laboratorijske tehničare sa završenim tečajem iz citodijagnostike-citoskrinere, zdravstveno-laboratorijske tehničare sa završenim tečajem iz transfuzijske medicine, stručne prvostupnike medicinsko-laboratorijske dijagnostike sa završenim tečajem citodijagnostike-citotehnologe ili sa završenim tečajem iz transfuzijske medicine.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu i propisima koji se donose na temelju njega, a koji imaju rodno značenje, bez obzira jesu li korišteni u muškom ili ženskom rodu, obuhvaćaju na jednak način muški i ženski rod.

Članak 2.

Osobe iz članka 1. ovoga Zakona su zdravstveni radnici i njihova je djelatnost sastavni dio zdravstvene djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku, a obavlja se pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

II. DJELATNOST SANITARNIH INŽENJERA

Članak 3.

Djelatnost sanitarnih inženjera obuhvaća postupke, znanja i vještine potrebne za :

- provođenje sanitarnog nadzora,
- sudjelovanje u proizvodnji, preradi, pakiranju i distribuciji, pripremanju i uporabi zdravstveno ispravne i nutritivno vrijedne hrane,
- rad u sklopu higijensko-epidemiološkog tima,
- rad na provođenju zdravstvenog odgoja osoba koje rade u proizvodnji ili prometu hrane i predmeta opće uporabe,
- rad u jedinicama za mikrobiološko ispitivanje hrane i predmeta opće uporabe,
- rad u jedinicama za kemijsko ispitivanje hrane i predmeta opće uporabe,
- ispitivanje energetske, prehrambene, mineralne i vitaminske vrijednosti obroka za različite dobne skupine,
- rad u jedinicama za mikrobiološko ispitivanje pitkih, površinskih i otpadnih voda, mora, te voda za rekreaciju,
- rad u jedinicama za kemijsko ispitivanje pitkih, površinskih i otpadnih voda, mora, te voda za rekreaciju,
- rad u jedinicama za ispitivanje otpada, tla, zraka i ekotoksikologiju,
- rad u jedinicama za sanitarnu tehniku,
- proučavanje javno-zdravstvenih problema i određivanje prioriteta te za izradu programa zdravstvene zaštite pučanstva,
- rad s tehnikama i primjenom molekularne biotehnologije u svrhu kontrole mogućih rizika njihove uporabe,
- rad u jedinicama za provođenje mjera dezinfekcije, dezinsekcije i deratizacije (DDD),
- rad u proizvodnji, prometu, uporabi i zbrinjavanju otrova i drugih opasnih tvari,
- provođenje mjera za sigurnost i higijenu hrane,
- provođenje mjera u zaštiti prirode i okoliša,
- provođenje i nadzor nad mjerama higijensko-tehničke zaštite,
- provođenje preventivnog sanitarnog nadzora nad izgradnjom,
- provođenje unutarnjeg nadzora nad ionizirajućim i neionizirajućim zračenjem i suradnja sa stručnjacima drugih struka u provođenju tog nadzora.

Sanitarni inženjeri u provođenju svoje djelatnosti obvezni su primjenjivati svoje najbolje znanje i vještine, poštujući etička i stručna načela, koja su u funkciji zaštite zdravlja pučanstva i svakoga čovjeka osobno.

Sanitarni inženjeri obvezni su kao profesionalnu tajnu, čuvati sve podatke koje saznaju u obavljanju svoje djelatnosti.

1. OBRAZOVANJE

1.1. STANDARD OBRAZOVANJA

Članak 4.

Temeljno obrazovanje sanitarni tehničari stječu uspješnim završavanjem srednjoškolskoga obrazovnog programa za zanimanje sanitarni tehničar u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

Članak 5.

Temeljno obrazovanje stručni prvostupnici sanitarnog inženjerstva stječu uspješnim završavanjem stručnog studija za zanimanje stručni prvostupnik sanitarnog inženjerstva u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

Članak 6.

Visoku razinu obrazovanja sanitarni inženjeri stječu uspješnim završavanjem odgovarajućega diplomskoga sveučilišnog studija ili integriranoga preddiplomskog i diplomskoga sveučilišnog studija ili specijalističkog diplomskog stručnog studija, sukladno propisima iz područja visokog obrazovanja.

1.2. DODATNO USAVRŠAVANJE SANITARNIH INŽENJERA

Članak 7.

Dodatno usavršavanje sanitarnih inženjera provodi se u slučaju kada opseg i složenost poslova i očekivanih rezultata zahtijevaju dodatnu edukaciju iz određenog područja zdravstvene zaštite.

Dodatno usavršavanje provodi se u svrhu poboljšanja kvalitete i učinkovitosti rada sanitarnih inženjera.

Članak 8.

Dodatno usavršavanje sanitarnih inženjera može se provoditi u zdravstvenim ustanovama, visokim učilištima ili drugim ustanovama vezanim uz njihov djelokrug rada.

Članak 9.

Sanitarni inženjeri obvezni su stalno obnavljati stečena znanja i usvajati nova znanja u skladu s najnovijim dostignućima i saznanjima iz područja sanitarnog inženjerstva.

Trajno stručno usavršavanje provodi se sudjelovanjem na stručnim seminarima, tečajevima i stručnim skupovima.

Potrebu, sadržaj i duljinu trajanja programa dodatnog usavršavanja sanitarnih inženjera utvrđuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

1.3. UVJETI ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI SANITARNIH INŽENJERA

Članak 10.

Pravo na obavljanje djelatnosti sanitarnog inženjera ima sanitarni inženjer koji je upisan u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika i ima odobrenje za samostalan rad.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima sanitarni inženjer koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika imaju magistar sanitarnog inženjerstva, diplomirani sanitarni inženjer, sveučilišni prvostupnik sanitarnog inženjerstva, stručni prvostupnik sanitarnog inženjerstva i sanitarni tehničar koji su obavili pripravnički staž i položili stručni ispit.

Uvjeti obavljenog pripravničkog staža i položenoga stručnog ispita iz stavka 2. i 3. ovoga članka ne odnose se na državljane država članica Europske unije.

Na sadržaj, duljinu trajanja pripravničkoga staža i način polaganja stručnoga ispita za sanitarne inženjere primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i provedbenih propisa donesenih na temelju toga Zakona.

Članak 11.

Pravo na samostalan rad ima magistar sanitarnog inženjerstva i to za obavljanje poslova sanitarnog inženjerstva za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima diplomirani sanitarni inženjer i to za obavljanje poslova sanitarnog inženjerstva za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima sveučilišni prvostupnik sanitarnog inženjerstva i to za obavljanje poslova sanitarnog inženjerstva za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima stručni prvostupnik sanitarnog inženjerstva i to za obavljanje poslova sanitarnog inženjerstva za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Sanitarni tehničar koji sudjeluje u poslovima sanitarnog inženjerstva ima pravo na samostalan rad i to za obavljanje poslova za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Odobrenje za samostalan rad iz stavka 1.- 5. ovoga članka jest javna isprava koju daje, odnosno uskraćuje upravnim aktom tijelo određeno statutom Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Odobrenje za samostalan rad iz stavka 1. – 5. ovoga članka obnavlja se svakih šest godina.

Uvjete, način i postupak davanja, obnavljanja i oduzimanja odobrenja za samostalan rad magistara sanitarnog inženjerstva, diplomiranih sanitarnih inženjera, sveučilišnih

prvostupnika sanitarnog inženjerstva, stručnih prvostupnika sanitarnog inženjerstva i sanitarnih tehničara propisuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

2. DUŽNOSTI I ODGOVORNOSTI SANITARNIH INŽENJERA

2.1. Dužnosti sanitarnih inženjera

Članak 12.

Dužnosti sanitarnih inženjera su:

- primjena svih dostupnih znanja iz područja sanitarnog inženjerstva,
- čuvanje profesionalne tajne,
- ekonomično i učinkovito korištenje pribora i opreme,
- čuvanje ugleda ustanove (poslodavca),
- zdravstveno prosvjeđivanje,
- pridržavanje mjera zaštite te pravilno korištenje zaštitnih sredstava.

2.2. Odgovornost sanitarnih inženjera

Članak 13.

Sanitarni inženjer odgovoran je za:

- vođenje uredne dokumentacije o izvršenim poslovima,
- istinitost evidentiranih podataka,
- sigurnost korisnika za vrijeme obavljanja dužnosti,
- pravovremeno izvješćivanje nadređene osobe o izvršenim poslovima.

2.3. Teže povrede radnih dužnosti

Članak 14.

Sanitarni inženjer čini težu povredu radne dužnosti ako:

- zbog nemara ili neznanja nanese štetu korisniku,
- svojim ponašanjem naruši ugled struci ili poslodavcu,
- namjerno učini materijalnu štetu,
- povrijedi dužnost čuvanja profesionalne tajne,
- se ne pridržava mjera zaštite na radu.

2.4. Izuzetak od odgovornosti sanitarnog inženjera

Članak 15.

Sanitarni inženjer nije odgovoran za neprovedeni postupak u slučaju kada korisnik svjesno odbija primjenu propisanog postupka.

U slučaju odbijanja propisanog postupka iz stavka 1. ovog članka sanitarni inženjer obavezan je odmah izvijestiti nadređenu osobu.

Članak 16.

Sanitarni inženjer nije odgovoran za neprovedeni postupak u slučaju kada unatoč primjeni najboljeg znanja, poslodavac nije osigurao sredstva, potreban pribor, odnosno tehničku opremu neophodnu za rad.

U slučaju nemogućnosti provedbe propisanog postupka iz stavka 1. ovog članka, sanitarni inženjer obavezan je odmah pisano izvijestiti nadređenu osobu.

Članak 17.

Magistri sanitarnog inženjerstva, diplomirani sanitarni inženjeri, sveučilišni prvostupnici sanitarnog inženjerstva, stručni prvostupnici sanitarnog inženjerstva i sanitarni tehničari odgovaraju za lakše i teže povrede radnih dužnosti određene ovim Zakonom i općim aktima Hrvatske komore zdravstvenih radnika pred disciplinskim tijelima Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Disciplinske mjere za lakše i teže povrede radnih dužnosti iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

3. KONTROLA KVALITETE

Članak 18.

Kontrolu kvalitete iz djelokruga rada sanitarnih inženjera provodi za to posebno educirani sanitarni inženjer, kojega imenuje poslodavac u suradnji sa Hrvatskom komorom zdravstvenih radnika i ministarstvom nadležnim za zdravstvo (u daljnjem tekstu: Ministarstvo).

Kontrola kvalitete rada sanitarnih inženjera naročito obuhvaća: plan rada, provođenje postupaka te rezultate rada.

4. PRIVATNA PRAKSA

Članak 19.

Privatnu praksu može obavljati samo sanitarni inženjer koji ima odobrenje za samostalan rad izdano od Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Na postupak osnivanja, privremene obustave i prestanka rada privatne prakse sanitarnog inženjera primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

III. MEDICINSKA RADIOLOŠKO-TEHNOLOŠKA DJELATNOST

Članak 20.

Medicinska radiološko-tehnološka djelatnost jest zdravstvena djelatnost koja obuhvaća postupke dijagnostičkog snimanja i terapije uporabom dijagnostičkih i terapijskih radiološko-tehnoloških uređaja koji koriste ionizirajuće ili neionizirajuće zračenje.

Stručni prvostupnici radiološke tehnologije u provođenju svoje djelatnosti obvezni su primjenjivati svoje najbolje znanje i vještine, poštujući etička i stručna načela, koja su u funkciji zaštite zdravlja pučanstva i svakoga čovjeka osobno.

Stručni prvostupnici radiološke tehnologije obvezni su kao profesionalnu tajnu, čuvati sve podatke koje saznaju u obavljanju svoje djelatnosti.

Članak 21.

Medicinska radiološko- tehnološka djelatnost obavlja se na svim razinama zdravstvene zaštite, sukladno standardima koje će pravilnikom utvrditi ministar nadležan za zdravstvo (u daljnjem tekstu: ministar).

Stručni prvostupnici radiološke tehnologije mogu svoju djelatnost provoditi i izvan sustava zdravstvene zaštite pod uvjetima iz članka 28. i 29. ovoga Zakona.

Članak 22.

Medicinska radiološka-tehnološka djelatnost jest javna djelatnost koja podliježe kontroli zadovoljenja standarda obrazovanja.

Članak 23.

Provođenje medicinske radiološke-tehnološke djelatnosti mora se temeljiti na potrebama stanovništva, a u skladu s planom i programom mjera zdravstvene zaštite.

1. OBRAZOVANJE

1.1. STANDARD OBRAZOVANJA

Članak 24.

Temeljno obrazovanje za obavljanje medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti stječe se uspješnim završavanjem stručnog studija za zanimanje stručni prvostupnik radiološke tehnologije u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

1.2. DODATNO USAVRŠAVANJE STRUČNIH PRVOSTUPNIKA RADIOLOŠKE TEHNOLOGIJE

Članak 25.

Dodatno usavršavanje stručnih prvostupnika radiološke tehnologije provodi se u slučaju kada opseg i složenost poslova i očekivanih rezultata zahtijevaju dodatnu edukaciju iz određenog područja zdravstvene zaštite.

Dodatno usavršavanje provodi se u svrhu poboljšanja kvalitete i učinkovitosti rada stručnih prvostupnika radiološke tehnologije.

Članak 26.

Dodatno usavršavanje stručnih prvostupnika radiološke tehnologije može se provoditi u zdravstvenim ustanovama, visokim učilištima ili drugim ustanovama vezanim uz njihov djelokrug rada.

Članak 27.

Stručni prvostupnici radiološke tehnologije obvezni su stalno obnavljati stečena znanja i usvajati nova znanja u skladu s najnovijim dostignućima i saznanjima iz područja medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti.

Trajno stručno usavršavanje provodi se sudjelovanjem na stručnim seminarima, tečajevima i stručnim skupovima.

Potrebu, sadržaj i duljinu trajanja programa dodatnog usavršavanja stručnih prvostupnika radiološke tehnologije utvrđuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

1.3. UVJETI ZA OBAVLJANJE MEDICINSKE RADIOLOŠKO -TEHNOLOŠKE DJELATNOSTI

Članak 28.

Pravo na obavljanje medicinske radiološke-tehnološke djelatnosti ima stručni prvostupnik radiološke tehnologije koji je upisan u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika stručnih i ima odobrenje za samostalan rad.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima stručni prvostupnik radiološke tehnologije koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima i inženjer medicinske radiologije koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Uvjeti obavljenog pripravničkog staža i položenoga stručnog ispita iz stavka 2. i 3. ovoga članka ne odnose se na državljane država članica Europske unije.

Na sadržaj, duljinu trajanja pripravničkoga staža i način polaganja stručnoga ispita za stručne prvostupnike radiološke tehnologije primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i provedbenih propisa donesenih na temelju toga Zakona.

Članak 29.

Pravo na samostalan rad ima stručni prvostupnik radiološke tehnologije i to za obavljanje poslova medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima inženjer medicinske radiologije i to za obavljanje poslova medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Odobrenje za samostalan rad iz stavka 1. i 2. ovoga članka jest javna isprava koju daje, odnosno uskraćuje upravnim aktom tijelo određeno statutom Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Odobrenje za samostalan rad stručnih prvostupnika radiološke tehnologije i inženjera medicinske radiologije obnavlja se svakih šest godina.

Uvjete, način i postupak davanja, obnavljanja i oduzimanja odobrenja za samostalan rad stručnih prvostupnika radiološke tehnologije i inženjera medicinske radiologije propisuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

2. DUŽNOSTI I ODGOVORNOSTI STRUČNIH PRVOSTUPNIKA RADIOLOŠKE TEHNOLOGIJE

2.1. Dužnosti stručnih prvostupnika radiološke tehnologije

Članak 30.

Dužnosti stručnih prvostupnika radiološke tehnologije su:

- primjena svih dostupnih znanja iz područja medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti,
- čuvanje profesionalne tajne,
- ekonomično i učinkovito korištenje pribora i opreme,
- čuvanje ugleda ustanove (poslodavca),
- zdravstveno prosvjeđivanje,
- pridržavanje mjera zaštite te pravilno korištenje zaštitnih sredstava.

Stručni prvostupnik radiološke tehnologije obvezan je voditi dokumentaciju za svakog pojedinog bolesnika na svim razinama zdravstvene zaštite.

Sadržaj dokumentacije iz stavka 2. ovoga članka utvrdit će općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

2.2. Odgovornost stručnih prvostupnika radiološke tehnologije

Članak 31.

Stručni prvostupnik radiološke tehnologije odgovoran je za:

- vođenje uredne dokumentacije o izvršenim poslovima,
- istinitost evidentiranih podataka,
- sigurnost bolesnika,
- pravovremeno izvješćivanje nadređene osobe o izvršenim poslovima.

2.3. Teže povrede radnih dužnosti

Članak 32.

Stručni prvostupnik radiološke tehnologije čini težu povredu radne dužnosti ako:

- zbog nemara ili neznanja nanese štetu bolesniku,
- svojim ponašanjem naruši ugled struci ili poslodavcu,
- namjerno učini materijalnu štetu,
- povrijedi dužnost čuvanja profesionalne tajne,
- se ne pridržava mjera zaštite na radu.

2.4. Izuzetak od odgovornosti stručnih prvostupnika radiološke tehnologije

Članak 33.

Stručni prvostupnik radiološke tehnologije nije odgovoran za neprovedeni postupak u slučaju kada bolesnik svjesno odbija primjenu propisanog postupka.

U slučaju odbijanja propisanog postupka iz stavka 1. ovog članka stručni prvostupnik radiološke tehnologije obavezan je odmah izvijestiti nadređenu osobu.

Članak 34.

Stručni prvostupnik radiološke tehnologije nije odgovoran za neprovedeni postupak u slučaju kada unatoč primjeni najboljeg znanja, poslodavac nije osigurao sredstva, potreban pribor, odnosno tehničku opremu neophodnu za rad.

U slučaju nemogućnosti provedbe propisanog postupka iz stavka 1. ovog članka, stručni prvostupnik radiološke tehnologije obavezan je odmah pisano izvijestiti nadređenu osobu.

Članak 35.

Stručni prvostupnici radiološke tehnologije i inženjeri medicinske radiologije odgovaraju za lakše i teže povrede radnih dužnosti određene ovim Zakonom i općim aktima Hrvatske komore zdravstvenih radnika pred disciplinskim tijelima Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Disciplinske mjere za lakše i teže povrede radnih dužnosti iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

3. KONTROLA KVALITETE

Članak 36.

Kontrolu kvalitete iz djelokruga rada stručnih prvostupnika radiološke tehnologije provodi za to posebno educirani stručni prvostupnik radiološke tehnologije, kojega imenuje poslodavac u suradnji sa Hrvatskom komorom zdravstvenih radnika i Ministarstvom.

Kontrola kvalitete rada stručnih prvostupnika radiološke tehnologije naročito obuhvaća: plan rada, provođenje postupaka te rezultate rada.

4. PRIVATNA PRAKSA

Članak 37.

Privatnu praksu može obavljati samo stručni prvostupnik radiološke tehnologije koji ima odobrenje za samostalan rad izdano od Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Na postupak osnivanja, privremene obustave i prestanka rada privatne prakse stručnog prvostupnika radiološke tehnologije primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

IV. DJELATNOST RADNE TERAPIJE

Članak 38.

Radna terapija jest zdravstvena djelatnost čiji je cilj omogućiti pojedincima i skupinama postizanje optimalnog funkcioniranja u aktivnostima dnevnog života koje uključuju samozbrinjavanje, produktivnost i slobodno vrijeme.

Radna terapija je namijenjena osobama čije su sposobnosti obavljanja svakodnevnih aktivnosti umanjene razvojem, ozljedom ili bolešću, starenjem, psihološki, socijalno, kulturno, ili kombinacijom navedenog.

Radni terapeut je dužan u svome radu primjenjivati svoje znanje i vještine, poštujući etička i stručna načela koja su u funkciji zaštite zdravlja pojedinca i čitavog pučanstva.

Radni terapeut je kao profesionalnu tajnu dužan čuvati sve podatke o zdravstvenom stanju pacijenta ili korisnika.

Članak 39.

Djelatnost radne terapije obuhvaća:

- radno-terapijsku procjenu i analizu izvođenja aktivnosti dnevnog života koje obuhvaćaju područje samozbrinjavanja, produktivnosti i aktivnosti slobodnog vremena,
- radno-terapijsku procjenu i analizu senzomotoričkih, kognitivnih i psihosocijalnih sposobnosti te njihov utjecaj na izvođenje aktivnosti dnevnog života,
- radno-terapijsku procjenu i analizu stambenog, radnog i društveno-kulturološkog okruženja u kojem se odvijaju svakodnevne aktivnosti,
- promicanje, uspostavljanje, obnavljanje, održavanje i /ili modificiranje izvođenja aktivnosti samozbrinjavanja (hranjenje, oblačenje, osobna higijena, kupanje, funkcionalna mobilnost),

- promicanje, uspostavljanje, obnavljanje, održavanje i /ili modificiranje izvođenja produktivnih aktivnosti (aktivnosti u kućanstvu i zajednici, profesionalne uloge i zadaci, briga o drugima, volonterski rad),
- promicanje, uspostavljanje, obnavljanje, održavanje i /ili modificiranje izvođenja aktivnosti slobodnog vremena (igra, razonoda, hobiji, rekreacija i odmor),
- promicanje, uspostavljanje, obnavljanje i održavanje senzomotoričkih, kognitivnih i psihosocijalnih komponenti aktivnosti upotrebom različitih terapijskih pristupa, metoda i tehnika,
- prilagođavanje stambenog, radnog i društvenog okruženja sposobnostima i potrebama pojedinca,
- savjetovanje i edukaciju pojedinca, skupina, članova obitelji, stručnjaka, studenata i drugih osoba,
- mjerenje ishoda radnoterapijske intervencije,
- vođenje radnoterapijske dokumentacije,
- planiranje i provedbu istraživanja o utjecaju svakodnevnih aktivnosti na unapređenje zdravlja i kvalitete života s ciljem razvijanja radnoterapijske prakse zasnovane na dokazima.

Za svaku novu specifičnu vještinu Hrvatska komora zdravstvenih radnika daje dopuštenje za provođenje u kliničkoj praksi.

Članak 40.

Djelatnost radne terapije obavlja se na svim razinama zdravstvene zaštite, sukladno standardima koje će pravilnikom utvrditi ministar.

Stručni prvostupnici radne terapije mogu svoju djelatnost provoditi i izvan sustava zdravstvene zaštite pod uvjetima iz članka 46. i 47. ovoga Zakona.

Stručni prvostupnici radne terapije mogu svoju djelatnost provoditi u ustanovama socijalne skrbi, sukladno standardima koje će pravilnikom utvrditi ministar.

Članak 41.

Radna terapija jest javna djelatnost koja podliježe kontroli zadovoljenja standarda obrazovanja.

Provođenje radne terapije mora se temeljiti na potrebama stanovništva, a u skladu s planom i programom mjera zdravstvene zaštite.

1. OBRAZOVANJE

1.1. Standard obrazovanja

Članak 42.

Temeljno obrazovanje za obavljanje djelatnosti radne terapije stječe se uspješnim završavanjem stručnog studija za zanimanje stručni prvostupnik radne terapije u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

1.2. DODATNO USAVRŠAVANJE STRUČNIH PRVOSTUPNIKA RADNE TERAPIJE

Članak 43.

Dodatno usavršavanje stručnih prvostupnika radne terapije provodi se u slučaju kada opseg i složenost poslova i očekivanih rezultata zahtijevaju dodatnu edukaciju iz određenog područja zdravstvene zaštite.

Dodatno usavršavanje provodi se u svrhu poboljšanja kvalitete i učinkovitosti rada stručnih prvostupnika radne terapije.

Članak 44.

Dodatno usavršavanje stručnih prvostupnika radne terapije može se provoditi u zdravstvenim ustanovama, visokim učilištima ili drugim pravnim osobama vezanim uz njihov djelokrug rada.

Članak 45.

Stručni prvostupnici radne terapije obvezni su stalno obnavljati stečena znanja i usvajati nova znanja u skladu s najnovijim dostignućima i saznanjima iz područja radne terapije.

Trajno stručno usavršavanje provodi se sudjelovanjem na stručnim seminarima, tečajevima i stručnim skupovima.

Potrebu, sadržaj i duljinu trajanja programa dodatnog usavršavanja stručnih prvostupnika radne terapije utvrđuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

1.3. UVJETI ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI RADNE TERAPIJE

Članak 46.

Pravo na obavljanje djelatnosti radne terapije ima stručni prvostupnik radne terapije koji je upisan u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika i ima odobrenje za samostalan rad.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima stručni prvostupnik radne terapije koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika imaju i viši radni terapeut te viši fizikalni terapeut- smjer radna terapija koji su obavili pripravnički staž i položili stručni ispit.

Uvjeti obavljenog pripravničkog staža i položenoga stručnog ispita iz stavka 2. i 3. ovoga članka ne odnose se na državljane država članica Europske unije.

Na sadržaj, duljinu trajanja pripravničkoga staža i način polaganja stručnoga ispita za stručne prvostupnike radne terapije primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i provedbenih propisa donesenih na temelju toga Zakona.

Članak 47.

Pravo na samostalan rad ima stručni prvostupnik radne terapije i to za obavljanje poslova djelatnosti radne terapije za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima i viši radni terapeut te viši fizikalni terapeut- smjer radna terapija i to za obavljanje poslova djelatnosti radne terapije za koje im je dano odobrenje za samostalan rad.

Odobrenje za samostalan rad iz stavka 1. i 2. ovoga članka jest javna isprava koju daje, odnosno uskraćuje upravnim aktom tijelo određeno statutom Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Odobrenje za samostalan rad stručnih prvostupnika radne terapije te viših radnih terapeuta i viših fizikalnih terapeuta- smjer radna terapija obnavlja se svakih šest godina.

Uvjete, način i postupak davanja, obnavljanja i oduzimanja odobrenja za samostalan rad stručnih prvostupnika radne terapije te viših radnih terapeuta i viših fizikalnih terapeuta- smjer radna terapija propisuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

2. DUŽNOSTI I ODGOVORNOSTI STRUČNIH PRVOSTUPNIKA RADNE TERAPIJE

2.1. Dužnosti stručnih prvostupnika radne terapije

Članak 48.

Dužnosti stručnih prvostupnika radne terapije su:

- primjena svih dostupnih znanja iz područja djelatnosti radne terapije,
- primjena metoda rješavanja problema u provođenju radno-terapijske prakse koje zahtijevaju vještinu analitičkog kritičkog pristupa,
- poštivanje prava i dostojanstva svake osobe,
- poštivanje etičkih načela u radu i etičkog kodeksa radnih terapeuta,
- pridržavanje pravila, protokola i standarda radno-terapijske prakse u Republici Hrvatskoj,
- pravovremeno izvješćivanje nadležnog liječnika ili druge nadređene osobu u slučaju nastupa komplikacija primijenjene terapije,
- vođenje radno-terapijske dokumentacije,
- čuvanje profesionalne tajne,
- ekonomično i učinkovito korištenje pribora i opreme,
- čuvanje ugleda ustanove (poslodavca),
- zdravstveno prosvjeđivanje,
- pridržavanje mjera zaštite te pravilno korištenje zaštitnih sredstava.

Stručni prvostupnik radne terapije obavezan je voditi dokumentaciju za svakog pojedinog bolesnika, odnosno korisnika na svim razinama zdravstvene zaštite.

Sadržaj dokumentacije iz stavka 2. ovoga članka utvrdit će općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

2.2. Odgovornost stručnih prvostupnika radne terapije

Članak 49.

Stručni prvostupnik radne terapije odgovoran je za:

- vođenje uredne radno-terapijske dokumentacije,
- istinitost evidentiranih podataka,
- sigurnost bolesnika, odnosno korisnika,
- pravovremeno izvješćivanje nadređene osobe o izvršenim poslovima.

2.3. Teže povrede radnih dužnosti

Članak 50.

Stručni prvostupnik radne terapije čini težu povredu radne dužnosti ako:

- zbog nemara ili neznanja nanese štetu bolesniku, odnosno korisniku,
- svojim ponašanjem naruši ugled struci ili poslodavcu,
- namjerno učini materijalnu štetu,
- povrijedi dužnost čuvanja profesionalne tajne,
- se ne pridržava mjera zaštite na radu.

2.4. Izuzetak od odgovornosti stručnih prvostupnika radne terapije

Članak 51.

Stručni prvostupnik radne terapije nije odgovoran za neprovedeni postupak u slučaju kada bolesnik, odnosno korisnik svjesno odbija sudjelovanje u radno-terapijskom postupku.

U slučaju odbijanja propisanog postupka iz stavka 1. ovog članka stručni prvostupnik radne terapije obavezan je odmah izvijestiti nadređenu osobu.

Članak 52.

Stručni prvostupnik radne terapije nije odgovoran za neprovedeni postupak u slučaju kada unatoč primjeni najboljeg znanja, poslodavac nije osigurao sredstva, potreban pribor, odnosno tehničku opremu nužnu za rad u skladu s minimalnim standardima za provođenje uspješne radne terapije.

U slučaju nemogućnosti provedbe propisanog postupka iz stavka 1. ovoga članka, stručni prvostupnik radne terapije obavezan je odmah pisano izvijestiti nadređenu osobu.

Članak 53.

Stručni prvostupnici radne terapije te viši radni terapeuti i viši fizikalni terapeuti-smjer radna terapija odgovaraju za lakše i teže povrede radnih dužnosti određene ovim Zakonom i općim aktima Hrvatske komore zdravstvenih radnika pred disciplinskim tijelima Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Disciplinske mjere za lakše i teže povrede radnih dužnosti iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

3. KONTROLA KVALITETE

Članak 54.

Kontrolu kvalitete iz djelokruga rada stručnih prvostupnika radne terapije provodi za to posebno educirani stručni prvostupnik radne terapije, kojega imenuje poslodavac u suradnji sa Hrvatskom komorom zdravstvenih radnika i Ministarstvom.

Kontrola kvalitete rada stručnih prvostupnika radne terapije naročito obuhvaća: plan rada, provođenje postupaka te rezultate rada.

4. PRIVATNA PRAKSA

Članak 55.

Privatnu praksu može obavljati samo stručni prvostupnik radne terapije koji ima odobrenje za samostalan rad izdano od Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Na postupak osnivanja, privremene obustave i prestanka rada privatne prakse stručnog prvostupnika radne terapije primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

V. MEDICINSKO LABORATORIJSKA DJELATNOST

Članak 56.

Medicinsko laboratorijska djelatnost obuhvaća sve postupke, znanja i vještine medicinsko laboratorijske dijagnostike.

Za svaku novu specifičnu vještinu Hrvatska komora zdravstvenih radnika daje dopuštenje za provođenje u kliničkoj praksi.

Stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike u provođenju svoje djelatnosti obvezan je primjenjivati svoje najbolje stručno znanje, poštujući načela prava pacijenata, etička i stručna načela koja su u funkciji zaštite zdravlja stanovništva i svakog pacijenta osobno.

Stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike obvezan je kao profesionalnu tajnu čuvati sve podatke o zdravstvenom stanju pacijenta.

Članak 57.

Stručni prvostupnici medicinsko-laboratorijske dijagnostike svoju djelatnost provode na svim razinama zdravstvene zaštite, sukladno standardima koje će pravilnikom utvrditi ministar.

Stručni prvostupnici medicinsko-laboratorijske dijagnostike mogu svoju djelatnost provoditi i izvan sustava zdravstvene zaštite pod uvjetima iz članka 65. i 66. ovoga Zakona.

Članak 58.

Medicinsko laboratorijska djelatnost jest javna djelatnost te podliježe kontroli zadovoljenja standarda obrazovanja.

Članak 59.

Provođenje medicinsko laboratorijske djelatnosti mora se temeljiti na potrebama stanovništva, a u skladu s planom i programom mjera zdravstvene zaštite.

1. OBRAZOVANJE

1.1. Standard obrazovanja

Članak 60.

Temeljno obrazovanje zdravstveno-laboratorijski tehničari stječu uspješnim završavanjem srednjoškolskoga obrazovnog programa za zanimanje zdravstveno-laboratorijski tehničar u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

Članak 61.

Temeljno obrazovanje za obavljanje medicinsko laboratorijske djelatnosti stječe se uspješnim završavanjem stručnog studija za zanimanje stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

1.2. DODATNO USAVRŠAVANJE STRUČNIH PRVOSTUPNIKA MEDICINSKO-LABORATORIJSKE DIJAGNOSTIKE

Članak 62.

Dodatno usavršavanje stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike provodi se u slučaju kada opseg i složenost poslova i očekivanih rezultata zahtijevaju dodatnu edukaciju iz određenog područja zdravstvene zaštite.

Dodatno usavršavanje provodi se u svrhu poboljšanja kvalitete i učinkovitosti rada stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike.

Članak 63.

Dodatno usavršavanje stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike može se provoditi u zdravstvenim ustanovama, visokim učilištima ili drugim pravnim osobama vezanim uz njihov djelokrug rada.

Članak 64.

Stručni prvostupnici medicinsko-laboratorijske dijagnostike obvezni su stalno obnavljati stečena znanja i usvajati nova znanja u skladu s najnovijim dostignućima i saznanjima iz područja medicinsko-laboratorijske dijagnostike.

Trajno stručno usavršavanje provodi se sudjelovanjem na stručnim seminarima, tečajevima i stručnim skupovima.

Potrebu, sadržaj i duljinu trajanja programa dodatnog usavršavanja stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike utvrđuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

1.3. UVJETI ZA OBAVLJANJE DJELATNOSTI MEDICINSKO-LABORATORIJSKE DIJAGNOSTIKE

Članak 65.

Pravo na obavljanje djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike ima stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike koji je upisan u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika i ima odobrenje za samostalan rad.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika imaju i inženjer medicinsko laboratorijske dijagnostike i zdravstveno-laboratorijski tehničar koji su obavili pripravnički staž i položili stručni ispit.

Uvjeti obavljenog pripravničkog staža i položenoga stručnog ispita iz stavka 2. i 3. ovoga članka ne odnose se na državljane država članica Europske unije.

Na sadržaj, duljinu trajanja pripravničkoga staža i način polaganja stručnoga ispita za stručne prvostupnike medicinsko-laboratorijske dijagnostike primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti i provedbenih propisa donesenih na temelju toga Zakona.

Članak 66.

Pravo na samostalan rad ima stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike i to za obavljanje poslova djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima i inženjer medicinsko-laboratorijske dijagnostike i to za obavljanje poslova djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima i zdravstveno-laboratorijski tehničar i to za obavljanje poslova djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Odobrenje za samostalan rad iz stavka 1. - 3. ovoga članka jest javna isprava koju daje, odnosno uskraćuje upravnim aktom tijelo određeno statutom Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Odobrenje za samostalan rad stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike, inženjera medicinsko-laboratorijske dijagnostike te zdravstveno-laboratorijskih tehničara obnavlja se svakih šest godina.

Uvjete, način i postupak davanja, obnavljanja i oduzimanja odobrenja za samostalan rad stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike, inženjera medicinsko-laboratorijske dijagnostike te zdravstveno-laboratorijskih tehničara propisuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

2. DUŽNOSTI I ODGOVORNOSTI STRUČNIH PRVOSTUPNIKA MEDICINSKO-LABORATORIJSKE DIJAGNOSTIKE

2.1. Dužnosti stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike

Članak 67.

Dužnosti stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike su:

- primjena svih dostupnih znanja iz područja medicinsko-laboratorijske dijagnostike,
- čuvanje profesionalne tajne,
- poštivanje prava pacijenata,
- poštivanje etičkog kodeksa Hrvatske komore zdravstvenih radnika,
- poštivanje vjerskih načela pacijenata,
- suradnja sa svim članovima tima,
- poštivanje načela medicinske etike,
- učinkovita uporaba sredstava i radne opreme,
- čuvanje ugleda struke,
- čuvanje ugleda ustanove (poslodavca),
- zdravstveno prosvjeđivanje,
- pridržavanje mjera zaštite, te pravilno korištenje zaštitnih sredstava.

Članak 68.

Odgovornosti stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike su:

- vođenje uredne dokumentacije o izvršenim poslovima,
- istinitost evidentiranih podataka,
- sigurnost pacijenta za vrijeme obavljanja dužnosti,
- pravovremeno izvješćivanje nadređene osobe o izvršenim poslovima.

2.3. Teže povrede radnih dužnosti

Članak 69.

Stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike čini težu povredu radne dužnosti kada:

- zbog nemara ili neznanja nepravilnim postupanjem nanese štetu zdravlju bolesnika,

- namjerno učini materijalnu štetu,
- svojim ponašanjem naruši ugled struci ili poslodavcu,
- oda profesionalnu tajnu,
- se ne pridržava mjera zaštite na radu.

2.4. Izuzetak od odgovornosti stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike

Članak 70.

Stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike ne smije provoditi postupke koji nisu u području njegove djelatnosti, a mogu izravno ili neizravno naštetiti bolesniku.

Članak 71.

U slučaju kada bolesnik svjesno odbija ordinirani dijagnostički postupak stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike obvezan je odmah izvijestiti ovlaštenoga liječnika.

Članak 72.

Stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike nije odgovoran za neprovedeni postupak u slučaju kada unatoč primjeni najboljeg znanja i vještina, poslodavac nije osigurao sredstva, minimalno potrebni pribor ili tehničku opremu u skladu s minimalnim standardima za uspješno provođenje medicinsko-laboratorijske dijagnostike.

U slučaju nemogućnosti provedbe ordiniranog dijagnostičkog postupka iz stavka 1. ovoga članka stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike obvezan je odmah pisano izvijestiti nadređenu osobu.

Članak 73.

Stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike odgovara za lakše i teže povrede radnih dužnosti određene ovim Zakonom i općim aktima Hrvatske komore zdravstvenih radnika pred disciplinskim tijelima Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Disciplinske mjere za lakše i teže povrede radnih dužnosti stručnog prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike utvrđuje Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

3. KONTROLA KVALITETE

Članak 74.

Kontrolu kvalitete iz djelokruga rada stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike provodi za to posebno educirani stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike, kojega imenuje poslodavac u suradnji sa Hrvatskom komorom zdravstvenih radnika i Ministarstvom.

Kontrola kvalitete rada stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike naročito obuhvaća: plan rada, provođenje postupaka te rezultate rada.

4. PRIVATNA PRAKSA

Članak 75.

Privatnu praksu može obavljati samo stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike koji ima odobrenje za samostalan rad izdano od Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Na postupak osnivanja, privremene obustave i prestanka rada privatne prakse stručnog prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike primjenjuju se odredbe Zakona o zdravstvenoj zaštiti.

VI. HRVATSKA KOMORA ZDRAVSTVENIH RADNIKA

Članak 76.

Hrvatska komora zdravstvenih radnika (u daljnjem tekstu: Komora) jest samostalna i neovisna strukovna organizacija sa svojstvom pravne osobe i javnim ovlastima.

Komora predstavlja i zastupa interese magistara sanitarnog inženjerstva, diplomiranih sanitarnih inženjera, sveučilišnih prvostupnika sanitarnog inženjerstva, stručnih prvostupnika sanitarnog inženjerstva, sanitarnih tehničara, stručnih prvostupnika radiološke tehnologije, stručnih prvostupnika radne terapije, stručnih prvostupnika medicinsko laboratorijske dijagnostike, inženjera medicinske radiologije, viših radnih terapeuta, viših fizikalnih terapeuta – smjer radne terapije, inženjera medicinsko laboratorijske dijagnostike, zdravstveno-laboratorijskih tehničara, zdravstveno-laboratorijskih tehničara sa završenim tečajem iz citodijagnostike-citoskrinere, zdravstveno-laboratorijskih tehničara sa završenim tečajem iz transfuzijske medicine, stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike sa završenim tečajem citodijagnostike-citotehnologije ili sa završenim tečajem iz transfuzijske medicine.

Komora ima svoj grb, znak, pečat i žigove.
Sjedište Komore je u Zagrebu.

1. OBVEZA UČLANJENJA U HRVATSKU KOMORU ZDRAVSTVENIH RADNIKA

Članak 77.

Zdravstveni radnici iz članka 76. stavka 2. ovoga Zakona koji obavljaju svoju djelatnost na području Republike Hrvatske, obavezno se učlanjuju u Komoru.

1.1. IZNIMKE OD OBVEZNOG UČLANJENJA U KOMORU

Članak 78.

Iznimno od članka 77. ovoga Zakona, članstvo u Komori dobrovoljno je za zdravstvene radnike iz članka 76. stavka 2. ovoga Zakona koji ne rade na poslovima sanitarnog inženjerstva, medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti, djelatnosti radne terapije, odnosno djelatnosti medicinsko laboratorijske dijagnostike ili koji obavljaju te djelatnosti izvan Republike Hrvatske ili su u mirovini ili su nezaposleni.

2. JAVNE OVLASTI KOMORE

Članak 79.

Komora obavlja sljedeće javne ovlasti:

- vodi registar svojih članova,
- izdaje, obnavlja i oduzima odobrenje za samostalan rad,
- obavlja stručni nadzor nad radom svojih radnika iz članka 76. stavka 2. ovoga Zakona.

Način i uvjete pod kojima se obavlja stručni nadzor iz stavka 1., postavka 3. ovoga članka propisuje Komora.

3. POSLOVI KOMORE

Članak 80.

Pored javnih ovlasti iz članka 79. ovoga Zakona Komora obavlja i sljedeće poslove:

- čuva i unapređuje položaj i ugled zvanja svojih članova,
- donosi etički kodeks,
- surađuje s ministarstvom na svim područjima od interesa za djelatnosti članova Komore,
- predlaže ministru standarde i normative za djelatnosti članova Komore,
- donosi opći akt kojim se utvrđuju sadržaj, rokovi i postupak trajnog stručnog usavršavanja i provjere stručnosti nad djelatnostima članova Komore,
- predlaže ministru sadržaj dokumentacije za djelatnosti članova Komore,
- propisuje način i uvjete pod kojima se obavlja stručni nadzor nad djelatnostima članova Komore,
- u suradnji sa visokim učilištima te stručnim društvima organizira i nadzire trajno stručno usavršavanje svojih članova,
- utvrđuje najniže cijene rada zdravstvenih radnika – svojih članova za rad izvan mreže javne zdravstvene službe,
- utvrđuje cijene rada zdravstvenih radnika – svojih članova iz opsega privatnog zdravstvenog osiguranja,
- utvrđuje povrede radnih dužnosti zdravstvenih radnika – svojih članova,
- provodi disciplinski postupak i izriče disciplinske mjere za povrede dužnosti zdravstvenih radnika – svojih članova,
- surađuje sa zdravstvenom inspekcijom ministarstva,

- brine se za pravnu pomoć svojim članovima,
- brine o drugim interesima svojih članova,
- koordinira odnose među članovima te aktivno sudjeluje u rješavanju eventualno nastalih sporova,
- surađuje sa Svjetskom zdravstvenom organizacijom i drugim međunarodnim organizacijama od interesa za djelatnosti koje su članovi Komore,
- obavlja i druge poslove u skladu sa zakonom, Statutom i drugim općim aktima Komore.

Članak 81.

Komora ima Statut.

Statut je temeljni opći akt Komore koji donosi Skupština Komore.

Na Statut Komore daje suglasnost ministar.

Statut Komore mora sadržavati odredbe o: nazivu i sjedištu, području na kojem Komora djeluje, unutarnjem ustrojstvu, tijelima Komore, njihovom sastavu, ovlastima, načinu odlučivanja, uvjetima i načinu izbora i opoziva, trajanju mandata te odgovornosti članova, imovini i raspolaganju s mogućom dobiti, načinu stjecanja imovine, ostvarivanju javnosti rada Komore, članstvu i članarini, pravima, obvezama i disciplinskoj odgovornosti članova, prestanku rada Komore te postupku s imovinom u slučaju prestanka rada Komore.

Članak 82.

Osnivač Komore je Ministarstvo, Hrvatska sanitarna udruga, Hrvatsko društvo inženjera medicinske radiologije, Hrvatska udruga radnih terapeuta i Hrvatska udruga laboratorijske medicine.

Članak 83.

Nadzor nad zakonitošću rada Komore u obavljanju njezinih javnih ovlasti provodi Ministarstvo.

U provođenju nadzora iz stavka 1. ovoga članka Ministarstvo može od Komore tražiti odgovarajuća izvješća i podatke.

Izvješća i podatke iz stavka 2. ovoga članka Komora je obvezna dostaviti ministru u roku od 30 dana ili u istom roku izvijestiti o razlozima zbog kojih ih nije u mogućnosti dostaviti.

Komora je obvezna ministru podnijeti godišnje izvješće o radu do 1. ožujka iduće godine, za prethodnu godinu.

Članak 84.

Komora obavještava Ministarstvo, druga tijela državne uprave, te nadležna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, samoinicijativno ili na njihov zahtjev o stanju i problemima u pojedinoj struci i o mjerama koje bi trebalo poduzeti radi unapređenja pojedine struke te unapređenja zdravstvene zaštite građana.

Komora surađuje s državnim tijelima i tijelima lokalne i područne (regionalne) samouprave u rješavanju problema u pojedinoj struci.

Komora odlučuje o suradnji s drugim komorama zdravstvenih radnika, visokim učilištima, srednjoškolskim ustanovama, udrugama te drugim ustanovama i organizacijama u Republici Hrvatskoj i inozemstvu.

Članak 85.

Za ostvarivanje svojih ciljeva i izvršavanje zadaća Komora stječe sredstva:

- od upisnine,
- od članarine,
- iz drugih prihoda ostvarenih djelatnošću Komore.

Iz državnog proračuna Republike Hrvatske osiguravaju se sredstva za izvršavanje poslova iz članka 79. stavka 1. podstavka 3. ovoga Zakona koje Komora obavlja na temelju javnih ovlasti.

VII. KAZNENE ODREDBE

Članak 86.

Novčanom kaznom u iznosu od 3.000,00 do 10.000,00 kuna kazniti će se zdravstveni radnik iz članka 76. stavka 2. ovoga Zakona ako:

1. ne ispuní obvezu čuvanja profesionalne tajne (članak 3. stavak 3., članak 20. stavak 3., članak 38. stavak 4. i članak 56. stavak 4.),
2. obavlja djelatnost, a nije upisan u registar pri Hrvatskoj komori zdravstvenih radnika (članak 10. stavak 1. i 3., članak 28. stavak 1. i 3., članak 46. stavak 1. i 3. i članak 65. stavak 1. i 3.),
3. obavlja samostalan rad bez propisanog odobrenja (članak 11. stavak 1., 2., 3., 4. i 5., članak 29. stavak 1. i 2., članak 47. stavak 1. i 2. i članak 66. stavak 1., 2. i 3.),
4. onemogućava ili ometa provođenje stručnog nadzora (članak 79. stavak 1. podstavak 3.),
5. ne otkloni nedostatke utvrđene stručnim nadzorom.

VIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 87.

Ministarstvo, Hrvatska sanitarna udruga, Hrvatsko društvo inženjera medicinske radiologije, Hrvatska udruga radnih terapeuta i Hrvatska udruga laboratorijske medicine osnovat će Komoru u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Ministar će u suradnji s Hrvatskom sanitarnom udrugom, Hrvatskim društvom inženjera medicinske radiologije, Hrvatskom udrugom radnih terapeuta i Hrvatskom udrugom laboratorijske medicine u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona imenovati osnivački odbor Hrvatske komore zdravstvenih radnika.

Komora je obvezna u roku od šest mjeseci od dana osnivanja donijeti opće akte propisane ovim Zakonom i Statutom Komore.

Članak 88.

Propise za čije je donošenje ovlašten ovim Zakonom ministar će donijet u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 89.

Zdravstveni radnici iz članka 76. stavka 2. ovoga Zakona koji na dan stupanja na snagu ovoga Zakona obavljaju odgovarajuću djelatnost po do sada važećim propisima mogu i dalje obavljati tu djelatnost pod uvjetom da u roku od dvije godine steknu odobrenje za samostalan rad sukladno ovome Zakonu.

Članak 90.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim članka 10. stavka 4., članka 28. stavka 4., članka 46. stavka 4. i članka 65. stavka 4. ovoga Zakona koji stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članke 1. – 2.

Općim odredbama ovoga zakona uređuje se predmet njegova uređenja.

Ovim se Zakonom uređuje sadržaj i način djelovanja, standard obrazovanja, uvjeti za obavljanje djelatnosti, dužnosti, kontrola kvalitete i stručni nadzor nad radom sanitarnih inženjera, stručnih prvostupnika radiološke tehnologije, stručnih prvostupnika radne terapije i stručnih prvostupnika medicinsko laboratorijske dijagnostike.

Navedene osobe su zdravstveni radnici i njihova je djelatnost sastavni dio zdravstvene djelatnosti od interesa za Republiku Hrvatsku, a obavlja se pod uvjetima i na način propisan ovim Zakonom.

Uz članke 3. – 19.

Navedenim člancima uređuje se djelatnost sanitarnih inženjera.

Članci 4.-6. uređuju standard njihova obrazovanja.

Člancima 7.-9- uređuje se dodatno usavršavanje sanitarnih inženjera.

Dodatno usavršavanje sanitarnih inženjera provodi se u slučaju kada opseg i složenost poslova i očekivanih rezultata zahtijevaju dodatnu edukaciju iz određenog područja zdravstvene zaštite.

Dodatno usavršavanje provodi se u svrhu poboljšanja kvalitete i učinkovitosti rada sanitarnih inženjera.

Sanitarni inženjeri obvezni su stalno obnavljati stečena znanja i usvajati nova znanja u skladu s najnovijim dostignućima i saznanjima iz područja sanitarnog inženjerstva.

Trajno stručno usavršavanje provodi se sudjelovanjem na stručnim seminarima, tečajevima i stručnim skupovima.

Potrebu, sadržaj i duljinu trajanja programa dodatnog usavršavanja sanitarnih inženjera utvrđuje općim aktom Hrvatska komora zdravstvenih radnika.

Članci 10. i 11. utvrđuju uvjete za obavljanje djelatnosti sanitarnih inženjera.

Pravo na obavljanje djelatnosti sanitarnog inženjera ima sanitarni inženjer koji je upisan u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika i ima odobrenje za samostalan rad.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima sanitarni inženjer koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika imaju magistri sanitarnog inženjerstva, diplomirani sanitarni inženjeri, sveučilišni prvostupnici sanitarnog inženjerstva, stručni prvostupnici sanitarnog inženjerstva i sanitarni tehničari koji su obavili pripravnički staž i položili stručni ispit.

Članci 12.-17. uređuju dužnosti i odgovornosti sanitarnih inženjera.

Članak 18. uređuje pitanje kontrole kvalitete iz djelokruga rada sanitarnih inženjera a članak 19. privatnu praksu sanitarnih inženjera.

Uz članke 20. – 37.

Člancima 20.-23. uređuje se medicinska radiološko-tehnološka djelatnost.

Medicinska radiološko-tehnološka djelatnost jest zdravstvena djelatnost koja obuhvaća postupke dijagnostičkog snimanja i terapije uporabom dijagnostičkih i terapijskih radiološko-tehnoloških uređaja koji koriste ionizirajuće ili neionizirajuće zračenje.

Medicinska radiološko- tehnološka djelatnost obavlja se na svim razinama zdravstvene zaštite, sukladno standardima koje pravilnikom utvrđuje ministar nadležan za zdravstvo.

Provođenje medicinske radiološke-tehnološke djelatnosti mora se temeljiti na potrebama stanovništva, a u skladu s planom i programom mjera zdravstvene zaštite.

Člancima 24.-27. utvrđuje se standard obrazovanja za obavljanje medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti te dodatno stručno usavršavanje tih zdravstvenih radnika.

Temeljno obrazovanje za obavljanje medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti stječe se uspješnim završavanjem stručnog studija za zanimanje stručni prvostupnik radiološke tehnologije u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

Dodatno usavršavanje stručnih prvostupnika radiološke tehnologije provodi se u slučaju kada opseg i složenost poslova i očekivanih rezultata zahtijevaju dodatnu edukaciju iz određenog područja zdravstvene zaštite.

Dodatno usavršavanje provodi se u svrhu poboljšanja kvalitete i učinkovitosti rada stručnih prvostupnika radiološke tehnologije.

Člancima 28.-29. uređuju se uvjeti za obavljanje medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti.

Pravo na obavljanje medicinske radiološke-tehnološke djelatnosti ima stručni prvostupnik radiološke tehnologije koji je upisan u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika i ima odobrenje za samostalan rad.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima stručni prvostupnik radiološke tehnologije koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima i inženjer medicinske radiologije koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na samostalan rad ima stručni prvostupnik radiološke tehnologije i to za obavljanje poslova medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima inženjer medicinske radiologije i to za obavljanje poslova medicinske radiološko-tehnološke djelatnosti za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Članci 30.-35. uređuju dužnosti i odgovornosti prvostupnika radiološke tehnologije.

Članak 36. uređuje pitanje kontrole kvalitete iz djelokruga rada prvostupnika radiološke tehnologije a članak 37. privatnu praksu prvostupnika radiološke tehnologije.

Uz članke 38. - 55.

Člancima 38. - 41. uređuje se djelatnost radne terapije.

Radna terapija jest zdravstvena djelatnost čiji je cilj omogućiti pojedincima i skupinama postizanje optimalnog funkcioniranja u aktivnostima dnevnog života koje uključuju samozbrinjavanje, produktivnost i slobodno vrijeme.

Radna terapija namijenjena je osobama čije su sposobnosti obavljanja svakodnevnih aktivnosti umanjene razvojem, ozljedom ili bolešću, starenjem, psihološki, socijalno, kulturno, ili kombinacijom navedenog.

Djelatnost radne terapije obavlja se na svim razinama zdravstvene zaštite, sukladno standardima koje će pravilnikom utvrditi ministar nadležan za zdravstvo.

Uz članke 42.-45. utvrđuje se standard obrazovanja za obavljanje djelatnosti radne terapije te dodatno stručno usavršavanje prvostupnika radne terapije.

Člancima 46.-47. utvrđuju se uvjeti za obavljanje djelatnosti radne terapije.

Pravo na obavljanje djelatnosti radne terapije ima stručni prvostupnik radne terapije koji je upisan u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika i ima odobrenje za samostalan rad.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima stručni prvostupnik radne terapije koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika imaju i viši radni terapeut te viši fizikalni terapeut- smjer radna terapija koji su obavili pripravnički staž i položili stručni ispit.

Pravo na samostalan rad ima stručni prvostupnik radne terapije i to za obavljanje poslova djelatnosti radne terapije za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima i viši radni terapeut te viši fizikalni terapeut- smjer radna terapija i to za obavljanje poslova djelatnosti radne terapije za koje im je dano odobrenje za samostalan rad.

Članci 48.-53. uređuju dužnosti i odgovornosti stručnih prvostupnika radne terapije.

Članak 54. uređuje pitanje kontrole kvalitete iz djelokruga rada stručnih prvostupnika radne terapije a članak 55. privatnu praksu stručnih prvostupnika radne terapije.

Uz članke 56. – 75.

Člancima 56. - 59. uređuje se medicinsko-laboratorijska djelatnost.

Medicinsko laboratorijska djelatnost obuhvaća sve postupke, znanja i vještine medicinsko laboratorijske dijagnostike.

Stručni prvostupnici medicinsko-laboratorijske dijagnostike svoju djelatnost provode na svim razinama zdravstvene zaštite, sukladno standardima koje će pravilnikom utvrditi ministar nadležan za zdravstvo.

Medicinsko laboratorijska djelatnost jest javna djelatnost te podliježe kontroli zadovoljenja standarda obrazovanja.

Provođenje medicinsko laboratorijske djelatnosti mora se temeljiti na potrebama stanovništva, a u skladu s planom i programom mjera zdravstvene zaštite.

Uz članke 60.-64. utvrđuje se standard obrazovanja za obavljanje medicinsko-laboratorijske djelatnosti te dodatno stručno usavršavanje prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike.

Temeljno obrazovanje zdravstveno-laboratorijski tehničari stječu uspješnim završavanjem srednjoškolskoga obrazovnog programa za zanimanje zdravstveno-laboratorijski tehničar u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

Temeljno obrazovanje za obavljanje medicinsko laboratorijske djelatnosti stječe se uspješnim završavanjem stručnog studija za zanimanje stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike u skladu s važećim propisima Republike Hrvatske.

Člancima 65.-66. utvrđuju se uvjeti za obavljanje djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike.

Pravo na obavljanje djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike ima stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike koji je upisan u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika i ima odobrenje za samostalan rad.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika ima stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike koji je obavio pripravnički staž i položio stručni ispit.

Pravo na upis u registar Hrvatske komore zdravstvenih radnika imaju i inženjer medicinsko laboratorijske dijagnostike i zdravstveno-laboratorijski tehničar koji su obavili pripravnički staž i položili stručni ispit.

Pravo na samostalan rad ima stručni prvostupnik medicinsko-laboratorijske dijagnostike i to za obavljanje poslova djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima i inženjer medicinsko-laboratorijske dijagnostike i to za obavljanje poslova djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Pravo na samostalan rad ima i zdravstveno-laboratorijski tehničar i to za obavljanje poslova djelatnosti medicinsko-laboratorijske dijagnostike za koje mu je dano odobrenje za samostalan rad.

Članci 67.-73. uređuju dužnosti i odgovornosti stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike.

Članak 74. uređuje pitanje kontrole kvalitete iz djelokruga rada stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike a članak 75. privatnu praksu stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike.

Uz članke 76. – 85.

Uređuju se pitanja vezana uz Hrvatsku komoru zdravstvenih radnika.

Hrvatska komora zdravstvenih radnika jest samostalna i neovisna strukovna organizacija sa svojstvom pravne osobe i javnim ovlastima.

Komora predstavlja i zastupa interese magistara sanitarnog inženjerstva, diplomiranih sanitarnih inženjera, sveučilišnih prvostupnika sanitarnog inženjerstva, stručnih prvostupnika sanitarnog inženjerstva, sanitarnih tehničara, stručnih prvostupnika radiološke tehnologije, stručnih prvostupnika radne terapije, stručnih prvostupnika medicinsko laboratorijske dijagnostike, inženjera medicinske radiologije, viših radnih terapeuta, viših fizikalnih terapeuta – smjer radne terapije, inženjera medicinsko laboratorijske dijagnostike, zdravstveno-laboratorijskih tehničara, zdravstveno-laboratorijskih tehničara sa završenim tečajem iz citodijagnostike-citoskrinere, zdravstveno-laboratorijskih tehničara sa završenim tečajem iz transfuzijske medicine, stručnih prvostupnika medicinsko-laboratorijske dijagnostike sa završenim tečajem citodijagnostike-citotehnologe ili sa završenim tečajem iz transfuzijske medicine.

Komora obavlja sljedeće javne ovlasti:

- vodi registar svojih članova,
- izdaje, obnavlja i oduzima odobrenje za samostalan rad,
- obavlja stručni nadzor nad radom svojih radnika.

Uz članak 86.

Navedeni članak sadrži kaznene odredbe.

Uz članke 87.- 90.

Navedeni članci sadrže prijelazne i završne odredbe te se uređuje stupanje na snagu Zakona.